NF Svanrevet – en historik 1957-2018

Kära naturistvänner!

Eftersom våra naturistföreningar växer och ändras med åren och nya medlemmar tillkommer så känns det viktigt att inte glömma bort den historia och det gedigna arbete som har tagit oss dit vi är idag. Därför vill vi här presentera vår historia om *Naturistföreningen Svanrevet* 1957-2018.

Den 4 september 1957 samlades ett antal naturistintresserade på restaurang Pilgården i Malmö. **Jarl Fredriksson** var mannen bakom sammankomsten. 17 personer anmälde sitt intresse och föreningen var avsedd för par och familjer. Årsavgiften var 5 kr för såväl par som enskild.

Ragnar Vallentiné var mannen som kom med namnförslaget Svanrevet som även är namnet på ett rev utanför Falsterbo. Här har många naturister startat sitt nakenbad. På första mötet beslöt man att under vinterhalvåret idka motionsgymnastik. Så verkade föreningen fram till den 4 februari 1958.

Sedan började man söka sig ett fritidsområde runt Skånes kuster och fann slutligen ett område beläget i Skanör, som tillhörde lantbrukaren **Olof Olsson** och som kunde tänka sig hyra ut till föreningen. Arrendet var en kostnad på 150:-/år. Entusiasterna hade nu bildat en förening, skaffat ett område och skrivit stadgar. Området skulle få en fin finish och föreningen började planera hur det skulle se ut. All mark var bara sandjord. Mitt i denna planering stod föreningen inför en stor kris. Meningsskiljaktigheterna gjorde att en del av medlemmar lämnade föreningen.

Under denna tid badade andra naturister i Falsterbo men blev polisanmälda. Man gillade inte nakenbadarna. Dessa naturister tog kontakt med *Sällskapet Svanrevet* en solig söndag i slutet av april 1958 och blev väl mottagna. Medlemsantalet ökade då med 100%.

Föreningen ombildades och Sällskapet Svanrevet fick ny styrelse under året 1959. En stark enig styrelse började planera hur området skulle se ut och det planterades träd och buskar. Allt var kalt och det fanns inget vindskydd eller annan plats för att få lä. Det byggdes ett enkelt skjul, där det nu finns en redskapsbod. Skjulet byggdes av strandfynd och tång. Sommaren 1959 var het. Ett fåtal naturister semestrade på området, där det fanns den omtalande pilevallen, buskar och en grävd brunn. Vattnet i brunnnen var brunt, smakade tång, men var helt drickbart. En toalett var placerad till vänster om porten ut mot revet.

Vintern 1959–60 var dramatiken stor i föreningen, då det kom en markspekulant in i bilden. Han erbjöd sig att betala 10 000 kr för hela Skanörs vång nr 8. Det var mycket pengar vid denna tiden och föreningen arrenderade endast en liten del av detta område. Nu var goda råd dyra. Folke kontaktade markägaren och erbjöd honom 10 000 kr. Sedan kallade han in alla medlemmar och lade fram all fakta. **Sven Dunér**, som var bankdirektör i Lund, och medlem i föreningen, ordnade med ett lån i banken. Detta under förutsättning att medlemmarna gick i borgen för lånet. Det fanns fler som erbjöd sig låna ut pengar, för området betydde mycket för alla.

Köpet gick i lås och man var nu ägare till 16 000 kvm mark, vilket var en stor framgång för föreningen. Den närmsta tiden lades det ner mycket arbete av ideella själar. Det första föreningen började med, var att köpa in björkplantor som planterades i södra gränsen av området. Samtidigt placerades en bom vid vägens slut mot området. Som gödning åt björkarna användes bladtång. Sedan var det dags ta itu med solplanet som såg bedrövlig ut, ingen jord, bara sand. Norra delen fick sina poppelpinnar och det var mycket besvärligt att få dem ned i jorden. Lite tallar och en och annan rosenbuske kom också på plats.

Toaletten flyttades till den plats där de nedre toaletterna finns i dag och ökades med två toaletter till. Utrymme för sopor och annat avfall byggdes. När medlemmar i större utsträckning övernattade och medlemsantalet ökade ställdes större krav på bättre förvaringsutrymmen. Skjulet byggdes därför om så att de som övernattade hade möjlighet att förvara sina prylar mellan besöken. Många åkte tåg på den tiden.

På årsmötet 13 mars 1961 beslöts att fritidsområdet skulle ha namnet *Solhejdan*. En korvkiosk skänktes 1964 till föreningen, den mottogs tacksamt och byggdes om så den fick funktion som kök för områdets gäster.

1966 berikades området med en flaggstång. 1969 förbättrades tvättrummet, och en telefonkiosk kom på plats. En trygghet då ännu inga mobiltelefoner fanns. Utvecklingen gick framåt och 1970 köptes ett hus. Huset fick namnet *Hejdebo* och användes som samlingslokal. För att kunna transporteras delades huset och monterades ihop vid framkomsten.

I april 1977 kom vår familj till Solhejdan med en CombiCamp. Familjen bestod av fem personer varav minstingen var fyra veckor, Solhejdans då minsta solstråle. Vi blev väl informerade vad som gällde på denna camping som då kallades fritidsområde. Här hjälps alla åt och man måste vara med i någon kommitté. Ville man festa så var det Hejdebo eller militärtältet som gällde, inget väsen i förtälten.

Campingen hade ett värdpar hela sommaren, som tog hand om gästerna, städade med mera. Allt var väldigt primitivt. Det fanns ingen el, utan det var batteri som gällde. För laddningen fanns en dieselmotor som fungerade av och till . Det fanns ett stort militärtält där vi hade våra sammankomster, allt ifrån midsommar, grisfest, kräftskiva, ålagille, Bingospel med mera. Barn och ungdomar hade under många år maskerad och varje midsommar cirkus Barnavis.

I mitten på 1980 talet fick vi ett nytt samlingstält och då var det tv-dans. Två tv-apparater som visade programmet *Dans i afton*, spontant och trevligt. Vi hade även lektioner i gammeldans.

Vattnet på campingen var brunt och egentligen drickbart, men vi hämtade färskvatten i hamnen. Vi hade till en början endast saltvatten i duscharna så det var att skaffa saltvattentvål. Toaletterna var också primitiva, nere vid Hejdebo var det torrdass som tömdes ute på åkern. Lögebo hade vattenklosett och kallades Hawaiba eftersom de var klädda med bast. Stod man och väntade på sin tur kunde man ana vem som satt på toa. Under tidigt 80-tal byggdes detta om så det blev tre rymliga toaletter med dörrar. Vi fick även en bastu och duscharna gjordes i ordning. En liten järngryta med vatten stod på lavastenarna.

Jag blev tilldelad vara med i Barn- och ungdomskommittén och min make Björn hamnade i grillgruppen, alltså den kommitté som ansvarar för grillningen av grisen vid grisfesten. Sedan hjälptes alla åt med övriga arbeten. 35 barn var vi de närmaste somrarna och det var fullt ös. Under mitten av 1980-talet fick ungdomarna ta hand om föreningens lilla kiosk som tidigare var en bod att ladda batterier i. De fick även en treflaksmoped att åka till affären och handla frallor. Vi var 21 långliggare och därav blev det tre feststationer: Midsommar, Grisfest och Kräftskiva.

1983–84 fick vi el, vilket var en välsignelse, för det var alltid något bygge som var på gång. Vi renoverade i Hejdebo, som tidigare var inredd med sillatunnor som bord, och med pallar av gamla smörtunnor. Nu kom det in bord och stolar, en soffa, tv och bokhylla. Senare kom även ett biljardbord.

Solhejdans grillplats var då vi kom ganska enkel, den har fått ny skepnad fyra gånger men nu är den perfekt. I slutet på 1990-talet byggdes Höjdan med platser att sitta och njuta av havsutsikten.

Husvagnen som ungdomarna haft blev kiosken *Leffes Corner* och den blev en stor träffpunkt på campingen. Det var en gam-

mal husvagn men fungerade perfekt och så byggdes även en uteplats. Under 1990-talet fick vi så den kiosk som är befintlig i dag och fungerar som ett riktigt gatukök.

1991 fick vi poolen som blev campingens nya hjärta. Många var emot detta och så även jag själv som då ansåg att vi hade havet så nära. För finansiera inköp av pool tog vi lotter. Det jobbades hårt med att gräva upp så att den stod stadigt på plats och kunde fyllas med saltvatten från brunnen. Det var brunt vatten som kom från brunnen men med lite kemikalier blev det kristallklart. Det var mycket arbete med poolen, nämligen med filter som ofta skulle bytas, prover som skulle tas med mera – men vilken succé det blev! I slutet av 1990-talet kom pool nummer två och denna gången med en vattenrutschkana. Nu har vi den tredje poolen med ett nytt stort trädäck och även den är enormt uppskattad.

Vi har alltid haft många aktiviteter, allt från brännboll på den stora stranden, till minitennis, volleyboll, minigolf, och nu har vi den mycket populära boulebanan.

Efter många års påtryckningar fick vi äntligen kommunalt vatten under året 2012. Detta firades med en vattenfest som numera är en obligatorisk och återkommande aktivitet som uppskattas varje år. Vi har även blivit moderna och har en reception som i dag har hög standard med bokningssystem som man kan nå via vår fina hemsida.

I dag, 2018, har vi en mycket välskött anläggning och just nu återstår ett projekt som ligger oss varmt om hjärtat och det är ett nytt Hejdebo. Arbetet med detta är redan på gång.

Avslutningsvis vill jag förtydliga att inga namn är nämnda med tanke på att många personer varit delaktiga. En del har gjort ett jättearbete. Alla skall ha stort tack för att vi tillsammans har skapat den campingen som vi har i dag.

Ann-Christiné Karlsson Bond,
Naturistföreningen Svanrevet

Bilder: Sid 6: Arbetet med poolen påbörjas. Sid 7: Samling vid grillen. Sid 8: Tal skall hållas. Sid 9: Två grisar skall grillas.

Formgivning: Dahlqvist Grafisk Form